

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Čes. Budějovicích
Vysoká škola:
Ústav bohemistiky
Katedra:
26.8.2015
Datum odevzdání posudku:

Bc. Martina Tesařová
Diplomant:
Bohemistika navazující
Aprobace:
Recenzent * /
diplomové práce
Vedoucí * /
prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc.
.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Hamlet na českobudějovickém jevišti

.....
(téma)

Vzhledem ke specifickému tématu byl o konzultační spolupráci požádán prof. M. Hlinský, který s diplomantkou diskutoval postupné zúžení a zpřesnění ambiciózního tématu. Ten měl původně podle představ autorky zahrnout komplexní recepci Hamleta v Čechách. Posudek prof. Martina Hlinského je přiložen.

Diplomantka pojala práci z valné části jen deskriptivně, tedy podala obšírnou informaci o jednotlivých inscenacích hry na českobudějovickém jevišti. Výrazně však chybí promyšlená metodologie, která by odpověděla na podstatné otázky. Především na to, co je primárně sledováno v daném materiálu, co s čím je komparováno a proč.

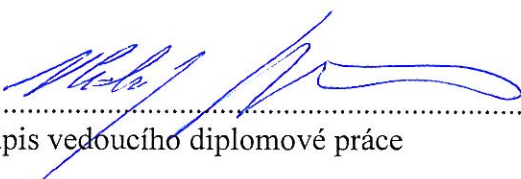
Problémem práce je občas neobratné vyjadřování, zbytečná vycpávková spojení žurnalistického charakteru, např. „skvěle propracovaná a připravená hudba“, na str. 83 apod. Stejně tak závěr celé práce vyznívá velice matně ve smyslu, že Shakespearovy hry jsou „ stále oblíbené a žádané“, na str. 84, a že existuje mnoho možností „jak hru uchopit a interpretovat“, opět na str. 83.

Na druhé straně bych rád ocenil množství heuristické práce, kterou diplomantka odvedla s evidentním zájmem o dané téma, dále pak lze ocenit obsáhnou zdrojovou bibliografii, která může být dobrým základem pro další badatele.

Navzdory výše uváděným nedostatkům se domnívám, že zejména v oblasti materiálové diplomové práce splnila základní požadavky a z toho důvodu navrhuji k obhajobě se známkou dobře.

dobře

Návrh na klasifikaci diplomové práce:

.....
podpis vedoucího diplomové práce

Čes. Budějovicích 26. 8. 2015
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte

Posudek diplomové práce

Martina Tesařová

Hamlet na českobudějovickém jevišti

Diplomová práce Martiny Tesařové se zabývá inscenacemi Shakespearova *Hamleta* na scéně českobudějovického divadla. V úvodních kapitolách shrnuje základní informace o hře, velmi stručně informuje o historii českobudějovického divadla. K tématu se dostává až ve 4. kapitole, která pojednává o *Hamletovi* Miroslava Macháčka. Kapitulu rozděluje na části nazvané Pojetí a režie, Herecké obsazení, Scéna a Úspěchy a recenze. Toto schéma se pak opakuje v každé další kapitole mnohdy až s monotónní pravidelností, svědčí však o systematičnosti, s níž diplomantka k danému tématu přistupovala. Za klad práce lze rovněž pokládat to, že diplomantka podnikla rešerše v divadelním ústavu, v archivu českobudějovického divadla a (v případě nejnovější Krobotovy inscenace) zařadila do práce rozhovory s představitelem hlavní role a s dalšími tvůrci inscenace.

Moje první připomínka se týká těch kapitol, v nichž diplomantka pojednává, často na skutečně minimálním prostoru (kapitola nazvaná Doubravových *Hamlet* má například rozsah něco přes půl stránky) o inscenacích hostujících souborů, při čemž většinou nejde o *Hamleta*, ale o představení typu *Souborné dílo Williama Shakespeara*, anebo o jevištní kreace několika Shakespearových her. Platí to o kapitolách 6, 7, 9 a 11. Tyto kapitoly v diplomové práci zaměřené na *Hamleta* nemají co dělat, neboť jejich poslání není interpretace *Hamleta*. Upozorňoval jsem na to diplomantku během konzultací, ale jedinou odpovědí byl diplomantčin poukaz na předepsaný rozsah práce. Jsem přesvědčen, že ryze formální pohled by neměl být v magisterské práci určující. Navíc většího rozsahu práce bylo možné dosáhnout detailnější analýzou českobudějovických *Hamletů*.

Ale i jádro práce, tj. kapitoly 4, 5 a 8, vzbuzuje vážné připomínky. Tou hlavní je, že komentáře Martiny Tesařové jsou velmi povšechné a povrchní, často tíhnou k nic neříkajícím klišé. Zde je několik namátkou vybraných příkladů : „...herci pilně cvičili zadané úkoly“ (s. 28), „(Zdeněk Kutil) si uvědomoval své

úlohy a přistupoval ke svému úkolu víc než zodpovědně“ (s. 28), „Čepková se své role ujala naplno a odvedla úctyhodný výkon“ (s. 29), „Královna Gertruda byla úžasně přesvědčivá ve své přívětivosti k synovi a velmi důstojná po celou dobu představení“ (s. 30), „nejen tuto scénu však ...zahrál Hlušička velice věrohodně a odhodlaně“ (s. 31), Polonius „i přes svou bláhovost a neustálé klábosení působil studeně. Přesto však mohl být považován za sebevědomého občana“ (s. 31). Vrcholem toho všeho je tato formulace: „O kladném ohlasu svědčí rovněž touha jedné z recenzí, aby se podobného představení dočkalo i hlavní město“ (s.40).

Od kdy mají recenze touhy? Jak je možné, že Martina Tesařová může bez dalšího komentáře uvést poznámku o „přívětivosti Gertrudy ke svému synovi“ nebo o tom, že je „velmi důstojná po celou dobu představení“. Vůbec nechápu, proč by Polonius mohl či měl být pokládán za sebevědomého občana. Polonius předně není občan, ale první dvořan elsinorského dvora, krom toho jeho funkce v Shakespearově hře je zcela jiná. O ní nepadne v práci jediná smysluplná zmínka. Martina Tesařová nezmiňuje své vlastní chápání Gertrudy, Polonia, Hamleta, Ofelie, nebo kterékoli jiné postavy *Hamleta*, a proto práce nemá páteř a proměňuje se v kompilaci frází a recenzních klišé.

Navíc se diplomantka dopouští mnoha zjevných chyb. Tereza Budzisz-Krzyzanowska zcela určitě není první ani jedinou herečkou v roli Hamleta (viz s. 5). Opravdu se u nás Shakespeare hraje více než v zahraničí? (viz s. 14). V jakém zahraničí? Šéfkou činohry českobudějovického divadla není Jana Kalíšková (s. 16), ale Jana Kališová. Fridrichův „malý“ *Hamlet* nevycházel z druhého kvarta, ale z kvarta prvního. Upozorňoval jsem na to Martinu Tesařovou výslovně, přesto svou chybu opakuje v definitivní verzi práce (s. 37), stejně jako rytmicky chybné znění otázky „být či nebýt“.

Kdyby si Martina Tesařová přečetla text prvního kvarta z roku 1603 v překladu Milana Lukeše, nemohla by nikdy napsat, že „(Milan Fridrich) dokázal bez problémů zachovat filozofické poslání velké hry ve zkráceném podání“ (s.40). O jakém filozofickém poslání prvního kvarta hry diplomantka mluví? Text monologu „Být nebo nebýt“ je v prvním kvartu zredukován více než o polovinu a celý zkrácený text zdůrazňuje spíše mocenské a sexuální aspekty hry než její filozofické poslání.

Velmi trapně působí formulace na s. 63 „předlohou k této hře byl román John Updike“. Doufám, že jde o nedorozumění a že Martina Tesařová zná román Johna Updikea *Klaudius a Gertruda*, který u nás vyšel ve skvělém českém překladu.

Je rovněž velmi politováníhodné, že v několikařádkovém anglickém rezumé práce je několik opravdu hrubých chyb. Plést si slova „play“ a „game“ je skutečně na pováženou a je zcela nepochopitelné, že diplomantka nepokládala za nutné těchto pár řádů někomu ukázat. Bude-li práce přijata k obhajobě, je naprosto nutné v zájmu diplomantky i univerzity v archivovaném výtisku práce tuto a další hrubé chyby opravit. Ve stávající podobě anglické resumé nedává smysl.

Práce má výrazně popisný charakter. Podává pouze zjednodušenou informaci o inscenacích *Hamleta* a její metodou je kompilace. Přijetí či nepřijetí práce i její případné hodnocení práce bude záležet na průběhu obhajoby a názoru zkušební komise.

V Praze 19. 8. 2015

Prof. PhDr. Martin Hilský, CSc